

לא כפל ביום ולא כדה גול

במה אכתוב? בדמעי? בדם? ברעל? אינני יודע, וודאי לא בשמחה לאיד של „אמרנו לכם, הזהרנו מפני הירדררותה ההכרחית של תוכנית השלום“. האיד הוא לאומי, ממלכתי, של כולנו. הבעייה איננה עוד זו המוסרית: איך עושים דבר כזה לדם שכבר נשפך פעם, פעמיים ושלוש על סיני, כי אם איך עושים דבר כזה לדם הרב יותר שעתיד להישפך, ובהכרח יישפך שם וכאן שוב, לאחר שבלילה עבות אחת, כדוגמת ליל כיפורים ידוע, יוצף סיני, ואולי גם הנגב, בצבאות עוצמה מצרית וסעודית מן האוויר? ועל כותלו של מישהו אולי יתנדנדו אותות כבוד ותודה על שלום נוסח צ'מברליין לאירופה או שלום נוסח קיי-סינג'ר לווייטנאם.

מי אומר פה פלביוס? פלביוס היה מפקד שהוכם ונשבר, וספק אם יוסף בן-מתתיהו היה נעשה לפלביוס אילו היתה בידיו עוצמה צבאית כזו הנמצאת ברשות מנחם בגין; ואי-לו עמדו נגדו צבאות סאדאת ואסד וחוסיין, ולא צבא האימפריה הרומאית.

אולי לאור המתרחש, לאופל המתרחש, מן הראוי לערוך ריביוזיה גם לגבי פלביוס זה, כשם שוודאי ראוי לעשות ריביוזיה לגבי מפא"י ההיסטורית, שבנתה מה שבנתה, שפשעה מה שפשעה, אבל לא הפרה אמונים.

מנחם בגין הפר אמונים. ומי זה אומר: דהיגול? דהיגול ויתר על מושבה צרפתית מעבר לים. בגין מוותר על כל סיני, כולל הבטחון שבו, כולל הנפט, ש-תמורת הפקתו עד כה מוכן בגין לשלם לקול צחוקו המתגלגל של העולם כולו. ובגין ויתר על יהודה ושומרון, ואל ימשיך עוד לבלבל את מוחות וליבות העם בנוסחאות ובשמות לכיסוי הערווה.

או מי זה שמחפש דמיון לווייתורי בריה"מ בשלום ברסט-ליטובסק? טרוצקי בהסכמת לנין ויתר, כשצבא הצאר היה מובס והם עשו ריי-בולוציה אדירה. צבא ישראל אדיר עדיין, ואין שום ריבולוציה על סף „ביחננו הלאומי“ שי-יידלדל ויתמזרח עוד יותר, עד ליבאנטוניזציה מוחלטת, מנוונת, חסרת טעם וריח, בנוסף למה שצפוי לה בשלב הצבאי הבא.

ולא לשווא חלה תפנית חריפה כזאת: נגד מנחם בגין יוצא צבי יהודה קוק, וכל ה„בור-הימה“ הדיזנגופית וכל „שלום עכשיו“ מריי-עים לו.

אווניך, בגין, אטומות, זה ברור, אך האין עיניך רואות מי מריע לך ומי נגדך? או שי-מא גם טחו עיניך מראות?

בין בדם, בין בדמעי נכתבו שורות אלה, ודאי בהטף, כי שעתיים בלבד לאחר שמטום „אלי-על“ הורידני אל מטה, אל מטה מאוד בנמל התעופה בן-גוריון כיום ד' לפנות-בוקר (ולמה הזכרתי את שם בן-גוריון?).

ובחטף שכזה גם שמעתי מלים ראשונות בצאתי לרגע לרחובי בירושלים. נהג מונית, סתם נהג מונית שאינני מכירו חולף על פני

וצועק: מה? דפקו אותנו, נכון? לא הספקתי לענות, כי נסע, אבל דומני שהוא לא נהנה מהעניין כהנאתם של אנשי הבוהימה המריעים, המתכוננים להריע לבגין. בחטף, הכל בחטף, גם אותן ידיעות נחמ-דות על המתנה שבגין הביא (מראש) ללא תמורה לסאדאת, וכמוה החיבוקים שהוא מחבקו מיוזמתו ולגמרי לא לאושרו ולחשקו של סאדאת, ועל כך כותבים בעולם ואת זאת מצלמים (נכון, כל מנהיגי הליבנט הערבי מת-חבקים ומתנשקים בפגישותיהם, אך אצלם שני הצדדים מחזיקים פגיונות בידם החבו-ריה לאחור...). וכל זה ללא בוש, ללא שמץ של כבוד עצמי, כבוד יהודי, ישראלי, בית-רי. הנה תלמידו של זאב ז'בוטינסקי?

בחטף, ושוב בחטף: סוף-סוף ברור למה החלו חוזרים בהם מחתימתם אלה המילואים-ניקים, שהודיעו כי יסרבו לפקודות לשמור ב-„שטחים“. הם כבר לא יסרבו, הם יועסקו ב-שמירה בשטחים מפני יהודים מתנחלים שם. הם יורידו בכוח (ואולי כבר עושים זאת) פטר-ריוטים יהודים, שבגין משגר להם את אהבתו ומחמאותיו ואת חייליו לגרשם מעל אדמת יהודה ושומרון, „נחלת אבותינו מאז“.

בחטף, אך די גם בחטף כדי לדעת: אם לא יקרה נס, אכן קום תקום, כשם זה או אחר, מדינה פלשתינאית, בעזרת מנחם בגין, ולמרות כל אחיזות העיניים ואחיזות השפי-תיים הטוענות את ההיפך. ודי בחטף של רא-ייה זהבנה כדי לשמוע כבר היום: גם ירו-שלים תעלה על הפרק, בכינויים אוטונו-מיים ו„עולמיים“ שונים ואין שום סוכה ל-האמין בנושא זה לבגין יותר משהאמינו בו לגבי ההכטחות האחרות. זו כלה שרק „קצת“ מעוברת. אלא אם כן... אלא אם כן יתרחשו ניסים.

כותבים: עירית ירושלים מכינה לקבל את פני ראש הממשלה בלחם ומלח. ולמה לא בביצים? לא, חלילה, בביצים סרוחות. חלילה וחס. כי אם דוקא בביצים על דרך שמגישים לאכלים, כי כאכל חייב מנחם בגין לחזור הנה, להתקבל כאן, ולא באותה דמות צ'מברלינית קלאסית של מביא השלום מידי היטלר.

וכמעט ששכחתי מרוב חטף. רבים שוא-לים: האם זה מעשה בגידה? חלילה. אומנם פסק אורי צבי גרינברג שכל בוגד הוא כסיל. אבל מעשה בגידה הוא בדרך-כלל מחושב מאוד, מכוון מאוד, הכסל מתברר רק לאחר ימים רבים.

כל-יך הרבה שנים ציפה עם ישראל ל-י משיח רוכב על חמור, אך חמוריות רוככות על משיחיות של שלום עיוועים, שלום כזב? שום קריקטוריסט לא צייר קריקטורה טראגי-קומית שכזאת. השאלה המכריעה באמת היא: האומנם זאת פונקציה של רצונו ואופיו הי-אמיתי של העם היהודי? משמע: האומנם יסודנו גלות?